

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a jelen keresetével a 2009. október 7-i COMP/39.129 — hálózati transzformátorok ügyben hozott bizottsági határozat megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben a Bizottság a megállapította, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikket és az EGT–Megállapodás 53. cikkét azzal, hogy az európai és japán hálózati transzformátorok gyártók között az egymás hazai piacának tiszteletben tartására és az azokon történő értékesítéssel való tartózkodásra vonatkozó szóbeli megállapodás (Gentlemen's Agreement) révén megvalósított piacfelosztásban vett részt. A felperes másodlagosan a vele szemben kiszabott bírság csökkentését kéri.

A felperes keresete alátámasztására az alábbi jogalapokat terjeszti elő.

Először is a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy azt állítólagos szóbeli megállapodás létezett volna, illetve hogy a felperes ebben a megállapodásban, vagy bármilyen más európai és japán hálózati transzformátorok gyártók között létrejött megállapodásban, illetve összehangolt magatartásban részt vett volna.

Másodszor a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy joghatósággal rendelkezne az állítólagos szóbeli megállapodás (Gentlemen's Agreement) tekintetében, ha egyáltalán az utóbbi bizonyításra kerül. A felperes arra hivatkozik, hogy mivel a piacra való belépésnek magasak a korlátai, egy ilyen megállapodás nem gyakorolhatott volna közvetlen és jelentős hatást az EU-n belüli versenyre, illetve nem befolyásolhatta volna a tagállamok közötti kereskedelmet.

Harmadik — másodlagosan előterjesztett — jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot a jogsértés időtartamának megállapítása, valamint a felperes e jogsértésben való részvétele tekintetében. Arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy egyes találkozónak bármilyen versenyellenes célja vagy hatása lett volna, illetve hogy az e találkozókra való részvétel megsértette az európai versenyjogot.

Negyedik jogalapjában ugyancsak másodlagosan arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot a felperessel szemben kiszabott bírság alapösszegének megállapításakor. Azt állítja először is, hogy a Bizottság helytelenül jelölte meg azon referencia évet, amelynek alapján a bírságkiszabási iránymutatásban meghatározott módszerből kiindulva kiszámította a felperes eladásainak mértékét. Továbbá a felperes álláspontja szerint a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett azzal, hogy nem vette figyelembe az európai piacra való magas belépési korlátokat, és úgy ítélte meg, hogy a Toshiba az EGT-piacon a világszintű piaci részesedésével egyenértékű piaci részesedést tudott szerezni. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság helytelenül értelmezte a bírságkiszabási iránymutatás 18. pontját annak érdekében, hogy a felperes EGT-piacon megvalósított eladásainak mértékére vonatkozó becslését a világszintű eladásai alapján igazolja ahelyett, hogy az állítólagos jogsértés által érintett piacokon történt eladásokat vette volna figyelembe. Következésképpen a felperes úgy véli, hogy a vele szemben kiszabott bírság aránytalan.

2009. december 21-én benyújtott kereset — Areva T&D kontra Bizottság

(T-521/09. sz. ügy)

(2010/C 51/78)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Areva T&D SAS (Párizs, Franciaország) (képviselők: A. Schild és C. Simphal ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperes kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot az Areva T&D SA-t érintő részében;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Areva T&D SAS által benyújtott jelen kereset tárgya az EK 81. cikk (jelenleg EUMSZ 101. cikk) és az EGT–Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban 2009. október 7-én hozott C (2009) 7601 végleges európai bizottsági határozat (COMP/39.129 — hálózati transzformátorok ügy) megsemmisítése.

A felperes négy jogalapra hivatkozik a megsemmisítés iránti keresete alátámasztására.

Az első jogalap az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik. A felperes úgy véli, hogy a Bizottság nem indokolta a bírságkiszabási hatáskörének átruházását az Areva T&D SA egyetemleges kötelezését követően, illetve a bírságok alóli mentesség 2002. február 19-i közleményben felsorolt feltételeinek egy további feltétellel való kiegészítését.

A második jogalapjában a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését, és különösen a versenyjogi jogsértések betudhatóságára vonatkozó jogszabályokat. A felperes szerint a Bizottság nem tudhatta volna be az Areva T&D SA-nak az Alstom T&D SA Alstom általi átruházását megelőzően elkövetett versenyellenes magatartásokért való felelősséget. A tényállás idején az Alstom T&D SA nem volt független, hanem az anyavállalata, az Alstom által irányított társaság volt. Következésképpen a Bizottságnak meg kellett volna állapítania — a felelősség vállalkozás átruházása esetén való betudhatóságára vonatkozó elveket alkalmazva —, hogy egyedül az anyavállalat, a tényállás idején az Alstom, vonható felelősségre az átruházást megelőzően elkövetett versenyellenes magatartásokért. A felperes úgy véli továbbá, hogy az Areva T&D SA felelősségnek megállapításával a Bizottság megsértette a jogbiztonság, valamint a büntetések arányosságának és egyéniesítésének általános jogelveit.

A harmadik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését, és különösen az egyetemleges felelősségre alkalmazandó jogszabályokat. A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nem kötelezhette volna egyetemleges az Areva T&D SA- és az Alstomot a bírság megfizetésére, amennyiben a határozat meghozatalának napján már nem képeztek gazdasági egységet. Végül a felperes úgy véli, hogy az Alstom és az Areva T&D SA egyetemleges kötelezésével a Bizottság megsértette az Unió általános jogelveit, tudniillik az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság elvét.

A negyedik jogalapjában a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését, és különösen a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló, 2002. február 19-i bizottsági közleményben⁽¹⁾ foglalt szabályokat. A felperes úgy érvel továbbá, hogy a Bizottság megsértette a bizalomvédelem és a jogbiztonság általános jogelveit azzal, hogy megtagadta az Areva T&D SA-tól a mentességet.

⁽¹⁾ HL 2002. C 45., 3. o.

2009. december 21-én benyújtott kereset — Gemmi Furs kontra OHIM — Lemmi-Fashion (GEMMI)

(T-522/09. sz. ügy)

(2010/C 51/79)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Gemmi Furs Oy (Loviisa, Finnország) (képviselő: J. Tanhuanpää ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Lemmi-Fashion Vertriebsgesellschaft mbH & Co. Bekleidungs KG (Fritzlar, Németország)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2009. október 21-én hozott határozatát (R 1372/2008-4. sz. ügy);

— a Törvényszék utasítsa el a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél által benyújtott felszólalást;

— a Törvényszék a felperes védjegybejelentésének megfelelően engedélyezze az érintett „GEMMI” közösségi védjegy lajst-

romozását a 25. osztályba tartozó összes áru vonatkozásában;

— a Törvényszék kötelezze az alperest a felperes költségeinek — ideértve a felperes fellebbezési tanács előtt felmerült költségeit is — viselésére; és

— a Törvényszék a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik felet kötelezze az eljárási költségek — ideértve a felperes fellebbezési tanács előtt felmerült költségeit is — viselésére, amennyiben a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél beavatkozó lesz ebben az eljárásban.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „GEMMI” védjegy a 18., 24. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a Németországban lajstromozott „LEMMI” védjegy a 25. osztályba tartozó védjegyek vonatkozásában; a „LEMMI fashion” nemzetközi védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a korábbi nem lajstromozott „LEMMI” védjegy, amelyet Németországban a kereskedelemben a ruházat vonatkozásában használnak.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást teljes egészében elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezte és elutasította a közösségi védjegybejelentést a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

Jogalapok: a 2688/95 bizottsági rendelet⁽¹⁾ 19. szabálya (2) bekezdése a) pontja i) és ii) alpontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács helytelenül és/vagy nem megfelelően értékelte a korábbi jogok fennállásának indokolását; ezen rendelet 22. szabálya (3) bekezdésének megsértése, mivel a fellebbezési tanács helytelenül és/vagy nem megfelelően értékelte a használat igazolására előterjesztetteket; a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács: i) helytelenül értékelte a szóban forgó védjegyek hasonlóságát és ii) helytelenül értékelte az érintett vásárlókörzönység figyelmi szintjét; ezen rendelet 75. cikkének megsértése, mivel a fellebbezési tanács nem tette lehetővé a felperes számára, hogy a korábbi jogok fennállásának igazolására vonatkozó bizonyítékokra nyilatkozatot tegyen; a bizalomvédelem elvének, az egyenlő bánásmód elvének és a jogszerűség elvének megsértése.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995., L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.)